ଜୟ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ବନାମ

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ, ରାୟଗଡା

ନଭେମ୍ବର 22, 2004

[ଏନ୍. ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ ଏବଂ ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :

ଧାରା 47, 151 ଏବଂ 152, ଆଦେଶ 47 ନିୟମ 1 – ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରୟୋଗ - ନିଜର ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା - ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ - ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ -ଲାଭ ଆଂଶିକ ଭାବେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା - ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ଉପରେ, 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି - ରାଜ୍ୟ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଡିକ୍ରୀକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁନାହିଁ ବୋଲି ରାଜ୍ୟର ଆପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯଦି ନଥିର ତଥ୍ୟ ଉପରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥାଏ, ତେବେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ -ଏକ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରି ଉପରେ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ - ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବାରୁ, ନଥି ଦ୍ୱାରା ବିବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ -ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, 1894 ଧାରା 18, 23 (1-A), 23 (2), 26 ଏବଂ 28 - ବିବନ୍ଧ– ନଥି ଦ୍ୱାରା ବିବନ୍ଧ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କେତେକ ଜମି ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, 1894 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । 1981 ମସିହାରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦିଓ ନିଜର ତା 27.11.1990 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ, 1984 ର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ 30 ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A) ଏବଂ 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ର ଧାରା 152 ସହିତ ଧାରା 151 ଏବଂ ଆଦେଶ 47 ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 8.10.1996 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A) ଏବଂ 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ତେବେ, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆପତ୍ତିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏହି ବିଚାର କରି ଯେ ଡିକ୍ରି ଥରେ ସଂଶୋଧିତ ହେବା ପରେ, ତାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A) ଏବଂ 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି

ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କଲେ :

1.1. ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, କୌଣସି ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ, ଯଦି ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, **1908** ର ଆଦେଶ **17**, ନିୟମ **1** ଅନୁଯାୟୀ ନଥିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ । ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟଭାବେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, **1894** ର ଧାରା **23 (1)** ଏବଂ **23 (2)** ଏବଂ ଧାରା **28** ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ଯାହା **1984** ର ଅଧିନିୟମ **68** ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା,ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ହକଦାରଥିଲେ । **1984** ର ଅଧିନିୟମ **68** ଏକ ଲାଭଦାୟକ ଆଇନ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଲାଭ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ଅକାଟ୍ୟ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସାବିତ୍ରୀ କୈରେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ଆବାସ୍ ଏଭମ୍ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **[2003] 6 SCC 255,** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

1.2.ଏକ ବିଚାରାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରି ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ ଏହିପରି ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ତା **8.10.1996** ରିଖର ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ମୂଳ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଏହି ଡିକ୍ରି ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରି ନଥାଆନ୍ତେ । ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରି ତା **8.10.1996** ରିଖର ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏହାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ନଥିଲା । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା **47** ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିନଥାନ୍ତେ । ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ, ନଥି ଦ୍ୱାରା ବିବନ୍ଧର ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବାଇ ଶଙ୍କରୀବେନ୍ (ମୃତ) ନଟୱାର ମେଲସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **[1996] 4 SCC 533** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :2004ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7518-7519 ।

1999 ର ସି.ଆର୍. ସଂଖ୍ୟା 424 ଏବଂ 245 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 17.06.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ, ଏସ୍. ମିଶ୍ର ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ମୌସୁମୀ ଗେହଲଟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା** ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, 1894 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ତା 10.12.1980 ରିଖ ଦିନ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲା, ଯାହା ଅନୁସାରେ କିମ୍ବା ଏହାର ଅଗ୍ରଗତି ସ୍ୱରୂପ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 13.09.1981 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜମିର ଦଖଲ 15.09.1981 ରେ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣକୁ ନେଇ ବ୍ୟଥିତ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଏଥିରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 5.12.1989 ରେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା 27.11.1990 ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A), 23 (2) ଏବଂ 28 ଅନୁଯାୟୀ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଧାନିକ ଲାଭ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 30 ପ୍ରତିଶତ ଦରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ରାଶି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏମ୍. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 43/89 ଭାବରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ତା 21.12.1990 ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ- ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା 1993 ମସିହା ଜୁଲାଇ 30 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦିନ, ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 152 ସହିତ ଧାରା 151 ଏବଂ ଏହାର ଆଦେଶ 47 ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A) ଏବଂ 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଏଠାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି, ଗୁଣୁପୁର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରି ତା 8.10.1996 ରିଖର ଏକ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ କାରଣରୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ:

"ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିସାରିଛି ଯେ ଏମ୍. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 14/91 ରେ ତା 30.7.93 ରିଖର ଡିକ୍ରି ମାଧ୍ୟମରେ, ଯଦିଓ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 3 ର ଶେଷ ବାକ୍ୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଡିକ୍ରି ଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଜାଣତରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଭୁଲ କାରଣ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି କୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଦେଶ ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅପସାରଣ କରି ସଂଶୋଧିତ ଶବ୍ଦ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତା 27.11.90 ରିଖର ଆଦେଶ ଏବଂ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଅନ୍ୟ କିଛି ଶବ୍ଦକୁ ବଦଳାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖଠାରୁ ବେଦଖଲ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା 23 (1) (A) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ 12 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ 30 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ଏବଂ Vol. 81 (1996) CLT ପୃଷ୍ଠା 408 (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ ଆମର ନିଜ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ, 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ହକଦାର । ତେଣୁ ସିପିସିର ଧାରା 152 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକଏବଂ ସିପିସିର ଧାରା 151 ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଦେଶ/ଡିକ୍ରି ନିମ୍ନମତେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି:

ଡିକ୍ରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ହାରକୁ 15 ପ୍ରତିଶତ ପରିବର୍ତ୍ତେ 30 ପ୍ରତିଶତରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତା 30.7.93 ରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ/ଡିକ୍ରୀରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଅଂଶକୁ ନିମ୍ନମତେ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ:

ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଜମି ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେହି ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେହି ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 9 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 1984 ର ଧାରା 68 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ 15 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର।"

ନିର୍ବିବାଦରେ, ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ସଠିକତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଉକ୍ତ ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଇ. ପି. 7/1996 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଏଠାରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 47 ଅନୁଯାୟୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ତା 28.08.1999 ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଡିକ୍ରି ଥରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଏହିପରି ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ସଂଶୋଧନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆକ୍ଷେପିତ

ରାୟ ଏବଂ ତା 17.6.2003 ରିଖର ଆଦେଶ କାରଣରୁ ଖାରଜ ହୋଇଛି, ଏହି ବିଚାର କରି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (A), 23 (2) ଏବଂ 28 ଅନୁଯାୟୀ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ତା 8.10.1996 ରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିଥିଲା, ଏହି ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରିବାରେ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀମତୀ କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ମିଶ୍ର ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ *ବାଇ ଶାକ୍ରୀବେନ୍ (ମୃତ) ନଟୱର ମେଲସିଂ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1996] 4 SCC 533 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ ହୋଇଛି ।

ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମ, 1894 କାରଣରୁ ସେଥିରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଲାଭ ଜମିର ମାଲିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲା ଯଦି କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ 30.4.1982 ରୁ 24.9.1984 ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଅବଧିରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ।

ଆଇନରେ, କ୍ରମିକ ଭାବରେ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା ଅନ୍ୟଥା ଆଇନରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣର 30 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ସହାୟତା ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣ ଏବଂ 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସୁଧ ମଧ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରିନଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1A), ଧାରା 23 (2) ଏବଂ ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହା କହିବା ଗୋଟିଏ କଥା ଯେ ଧାରା 23 (1A) ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି, ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସୁଧ ଏବଂ ଧାରା 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ହୁଏତ ଲେଖନ କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ଭୁଲ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ଅନ୍ୟ ଏକ କଥା ଯେ ଏହାର ମଞ୍ଜୁରୀ ଆଇନରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ, ଯଦିଓ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଉପଲବ୍ଧ ବୈଧାନିକ ଲାଭ ତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସେହି ତରଫରୁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରନ୍ତି...ପୂର୍ବ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ମାମଲାରେ, ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତର ଡିକ୍ରି ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନପାରିବା ଆଧାରରେ ଏପରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ନଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଆଇନରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ନିଜର ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 47, ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ଯଦି ନଥିରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥାଏ । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରୁ ବାରଣ

କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 ଏକ ଲାଭଦାୟକ ବିଧାନ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଲାଭ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବାଇ ଶାକ୍ରିବେନ୍ (ଉପରୋକ୍ତ) ରେ, ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 19.5.1980 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ 20.8.1983 ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଏହି ମାମଲା ଉପରେ ଅପିଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦାବିଦାରମାନେ ତାହା କରିନଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତର ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଡିକ୍ରି ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ ଆଦେଶ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

ସାବିତ୍ରୀ କୈରେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଏବମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [2003] 6 SCC 255 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ଯେ ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଏବମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ 1984 ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମର ଲାଭ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କି ନାହିଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏପରି ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ବୋଲି ରାୟ ଦେବା ସମୟରେ, ଏହିପରି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:

> "26 ...... ଥରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ 1984 ର ସଂଶୋଧନକାରୀ ଅଧିନିୟମ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ନକରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟରେ କିଛି ଲେଖନ ତ୍ରୁଟି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଆମେ ଯେଉଁ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଭୂମି ଅର୍ଜନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1-A) ଅନୁଯାୟୀ ଦାବିଦାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଦାବିଦାରମାନେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପାଇଁ 9 ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ପାଇଁ 15 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି...”

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ମାମଲାରେ ତା 8.10.1996 ରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁ କାରଣ ବଶତଃ ମୂଳ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା । ବାଇ ଶାକ୍ରିବେନ୍ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ନିଜେ ଏହି ଡିକ୍ରିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ତେଣୁ, ଏକ ଭୁଲ ଆଧାରରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଏହାର ସୀମିତ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯାଇପାରି ନଥାନ୍ତେ ଯେ ଡିକ୍ରି ସଂଶୋଧନ କରି ତା 8.10.1996 ରିଖର ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବାରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା । ଆଇନତଃ ଏକ ସକ୍ଷମ ବିଚାରାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଡିକ୍ରିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନେଇଥାଆନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା

ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 47 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେତୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନଃସକ୍ରିୟ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିନଥାନ୍ତେ । ଏହି ପ୍ରକାରର ଏକ ମାମଲାରେ, ନଥି ଦ୍ୱାରା ବିବନ୍ଧର ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟଗୁଡିକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ତଦନୁଯାୟୀ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ଏତଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

Translated by:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।